

[Steincke.]

det forskellige Syn paa de mange Spørgsmaal saa meget som muligt, tværtimod, man skal saa vidt muligt se at blive enig for at naa det Resultat, som i størst mulig Grad vil kunne tilfredsstille den almindelige Retsbevidsthed og det store Flertal af Befolkningen. Det er ud fra den Betragtning, jeg har talt i Dag og forhaabentlig altid vil tale, specielt naar det gælder en Straffelov, og ud fra denne Opfattelse forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem netop i Dag for saa voldsomt frem.

Jeg finder ingen Grund til paa nuværende Tidspunkt at optage den gamle Diskussion om Frikorpsets Stilling, om Forholdet mellem det strafværdige og det kun moralsk forkastelige, hvis man skal sige „kun“. Desuden er det i og for sig naturligere, at det ærede Medlem paa disse Omraader faar Svar fra de to Ministre, der har overværet hele det ærede Medlems Indlæg, og et vist Svar har han jo ogsaa allerede faaet.

Endnu mindre finder jeg Grund til at søge at imødegaa det ærede Medlems voldsomme Angreb paa den forhenværende Justitsminister. Det er jo Angreb, som den tidligere Justitsminister har svaret paa, ogsaa og sidst netop under dette Forslags Behandling i det høje Folketing.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, der inden for mit Parti hersker den Opfattelse, at det i Øjeblikket er muligt at betragte Spørgsmaalet om Amnesti som aktuelt.

Derimod hørte jeg med stor Interesse det ærede Medlems Eksempler, og jeg har ogsaa selv et Par Eksempler paa Forhold, som i Øjeblikket ikke er mig forklarlige, og som jeg gerne vil fremdrage i Udvalget, for at vi kan blive enige om, hvorledes der bør gaas frem i de Tilfælde, hvor der formentlig er gjort Uret ved de saakaldte Stikkerdrab.

Til det ærede Medlem Hr. Lannung vil jeg sige, at den Betragtning, der bl. a. har gjort mit Parti betænkeligt ved Nedsættelsen af Strafminimum til de 2 Aar, er jo, at man frygter, det skulde føre til, at der rejses Tiltale eller dømmes i Tilfælde, hvor det ikke sker nu, og det vilde jo i langt højere Grad være blevet Tilfældet, hvis man var gaaet ned til det ene Aar, som den højtærede Justitsminister oprindeligt foreslog.

Jeg hørte med meget stor Interesse paa det ærede Medlem Hr. Bjerre, hvis Betragtning om Betydningen af, at man har taget de smaa Sager frem, jeg ikke synes man kan underkende.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at Diskussionen om § 9 er det mere

rimeligt at opsætte til Udvalget, men jeg kan trøste den højtærede Minister med, at jeg heller ikke kan lide, at man betragter dette Forslag som en Mus og endnu mindre som et større Dyr inden for samme Dyreart. For øvrigt var det ærede Medlem Hr. Malchaus Bemærkninger om Bjerget og Musen endnu mere nedsættende, end den højtærede Justitsminister syntes at gaa ud fra, for i det oprindelige latinske Citat er der ikke alene Tale om en Mus, men om en latterligt lille Mus, *ridiculus mus*.

Jørgen Møller: Naar den højtærede Justitsminister med Hensyn til de Udtalelser, jeg fremsatte om Sønderjylland, sagde, at Stemningen i Sønderjylland naturligvis ikke kunde være det afgørende for ham, vil jeg dertil sige, at det, jeg fremhævede, var netop det, som Justitsministeren selv var inde paa: at Stemningen for Øjeblikket ikke er moden til Amnesti. Det var det, jeg vilde fremhæve ved min Omtale af Forholdene i Sønderjylland.

Med Hensyn til det andet Forhold, jeg omtalte: at Arbejderne ikke kan komme i Arbejde, efter at de har udstaaet deres Straf, henstillede den højtærede Justitsminister til mig at medvirke til at faa Arbejderne til at forstaa, at efter at de paagældende har udstaaet deres Straf, bør der være Samarbejde med dem. Det første Skridt hertil har jeg netop gjort ved at fremdrage denne Sag her i Salen.

Rytter: Jeg vil tillade mig først at henvende nogle Ord til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Minister sagde, at Forholdene i Norge laa langt klarere end her. Det er rigtigt, men vi ser, at desuagtet var der paa et vist Tidspunkt arresteret 10 000 flere hernede end deroppe. Naar man i Norge er naaet saa langt med de store Forbrydelser, er det, fordi man har holdt de smaa ude. Det, Politiet hernede har klaget over, er netop, at de fik alle disse Smaasager, som optog deres Tid endogsaa i den Grad, at de paa et vist Tidspunkt maatte opgave at forfølge de almindelige Straffesager, og jeg vil bede den højtærede Minister om, at der nu maa blive gjort Ende paa disse Smaasager. Naar vi er kommet dertil, at de paagældende straffes efter den almindelige borgerlige Straffelov, behøver man ikke at optage Politiets Tid dermed.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Frikorpsfolkene, havde jeg haabet fra den højtærede Minister at faa nogle andre Argumenter end den, om jeg saa maa sige, gamle Traver, at de kæmpede i tysk Uniform. Ja,